

Четници једини непријатељи

Да су се партизани римокатоличког комунисте у аустро-угарској униформи (1914. г.-1915. г.) Јосипа Броза Тита од оца Хрвата и матере Словеначкиње у току Другог светског рата борили против иноземног окупатора у оквиру тзв. „Народно-ослободилачке борбе“ (наших народа и народности) на тлу Југославије научио је наизуст сваки Титов пионир и омладинац (тзв. „Тито југенд клапа“) из званичних првоборачко-скојевских уџбеника бивше самоуправне Големе Словеначке и Хрватске (са Истром, Новом Горицом, Дубровником, Крајином, Прекомурјем, Међумурјем...) и Мизерне Србије (без Војводине, КосМета, Вардарске Македоније и са Санџаком као државом у држави).

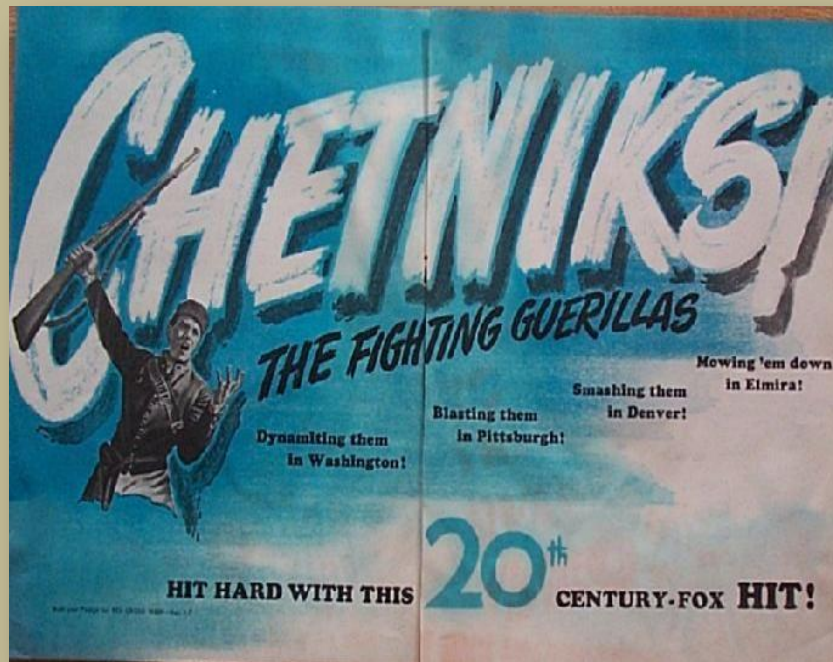
Храбре и далекосежно ефикасне војне акције аустроугарског каплара из Кумровца су читаве четири године решавале исход комплетног Другог светског рата (WWII) тако да је један Стаљинград био само предсобље једне Сутјеске, један Лењинград је био ништа друго него само нужник једне Неретве, Курск је био балкон једне Кадињаче, Битка за Берлин из 1945. г. је била само гаража једне Београдске Операције из 1944. г. док су поморске битке за Маршалске Отоке и Окинаву биле цртани филмови у односу на кумровачку хајдучију по Јадрану са сва четири чамца на весла Ратне Морнарице НОВЈ (како су се за Титове пилоте

разарајућег Ратног Ваздухопловства НОВЈ – Јосипа Краша и Соко Штарка отимали и маршал Рајха Херман Геринг и савезнички командант генерал Ајзенхауер биће речи у неком посебном артикулу о савременом развоју светске авијације). Капларска историографија и дан данас барата са читаве 22 (ДВАДЕСЕТ И ДВЕ) швапске дивизије везане на простору Југославије на коме су бригаде кумровачког генија из дана у дан разбијале Вермахт у парам парчад тако да су се и Черчил и Стаљин и Рузвелт и Де Гол просто утркивали коме ће првом Велимир Бата Живојиновић да буде позајмљен на једносезонску употребу ради уласка у Фајнал Фоур.

Елем, истражујући повијест круцијалног самодоприноса Великог Јоже и његових партизана (са ознакама Црвене Армије на српским шајкачама преименованим у „Титовке“) у ријешавању судбине WWII дођосмо и до неколико хисторичких докумената на која треба обратити позорност приликом првог следећег ре-писања „Повијеснице наших народа и

народности у WWII и фундаменталног самодоприноса кумровачког каплара разпамећивању Трећег Рајха (у свијетлу отплаћивања ратне штете Југославена Њемцима и Њемачкој)“. За аутора овог ексклузивног издања предлажемо пензионисаног ЈНА ђенерала Стевана Мирковића, бившег команданта Треће армијске области Јожине Велике Кроације (Јужна Централна Србија са Врањем, Нишом и Лесковцем, Неовисна Држава Шиптарског Косова и Вардарска Македонија) који је недавно на интернет ТВ Раскршћа положио докторски испит из предмета ОНО и ДСЗ изношењем круцијалног факта о антинародно-фашистичком карактеру великосрбског покрета свог колеге по чину Драгољуба Драже Михаиловића када су тамо неке ратне године „ћетници“ заклали једно дијете у Врчину крај Билога Града на Сави и Дунаву. Кумровачки ђенерал нам је, ипак, остао дужан навести (за испит хабилитационог доктора наука) и неколико примерака затирања србске деце на Сремском Фронту, њихових очева и мајки у оквиру Ђиласових „Лијевих скретања“ по Црној Гори и околини, док се одговори на испитно питање о директној и отвореној сурадњи Јожиних партизана са Хитлеровим Њемцима и Павелићевим хрватско-бошњачким усташким кољачима у току читавог WWII оставља за Мирковићеву бесједу приликом додијеле Нобелове награде за Повијест у Стокхолму првом наредном приликом.

Овом приликом наводимо препис само једног архивско-оригинално-аутентично „капларског“ документа из периода WWII из кога се јасно види

против кога се Јожини народно-ослободилачки солдати нису а против кога се јесу борили. Из овог документа, што је још битније, јасно произилази (бар за оне са четири разреда основке из пред-Јожиног периода „југенд наобразбе“) и за шта су „кумровчани“ ратовали читаве четири године преко србске грбаче и вратова (документ је нормално писан у оригиналу Јожиним римокатоличком латиницом и обилује граматичким и стилистичко-језикословним грешкама):

„Dragi Iso, malo će te začuditi način na koji ti dostavljam ovo pismo. Ali neka to ne dovodi u sumnju. Kad se jednom sastanemo objasnićemo vam sve. Evo o čemu se radi.

Sa VI Brigadom, pojačanom sa delovima majevičkog odreda ili fruškogorskog, hitno se prebacite između Goražda i Medjedje na sandžačku stranu i čistite teren od četnika u pravcu Zaborka i Čajniča. Ovde ćete uhvatiti vezu sa levim krilom naše I Divizije i dobiti dalje direktive.

Na svome putu, tj prilikom prebacivanja ne sukobljavajte se sa Nemcima, ne preduzimajte ma kakve akcije na pruži, jer je to u interesu sadašnjih naših operacija. Još pre vašega prelaza pošaljite kurire u pravcu Ustikoline, gde će uhvatiti vezu sa našim jedinicama.

Najvažniji naš zadatak sada jeste uništiti četnike Draže Mihajlovića i razbiti njegov upravni aparat koji predstavlja najveću opasnost za daljnji tok narodno-oslobodilačke borbe.

Sve ostalo saznaćete kad se sastanemo.

U istočnoj Bosni ostavite manje odrede čiji će zadatak za sada biti borba protiv četnika i mobilizacija novog ljudstva. Pojačavanje VI Brigade nesme ići na račun brzine pokreta u gore predviđenom pravcu.

29-III-1943 g.

S drugarskim pozdravom

potpisali: Josip Broz Tito,
Aleksandar Ranković i Sreten
Žujović

(Архива Војно-историјског
института, Београд, Штаб
врховне команде, Четничка
архива, К-12, 30/12).

Дакле, из овог архивског
корпус деликтија је надамо
се јасно и онима са четири
разреда обавезног
школовања у Краљевини
Југославији као и онима са
осам разреда обавезне

Основне школе из кумровачке Велике Хрватске ко су не само главни већ и ЈЕДИНИ непријатељи капларевим подружничким одредима јеврејско-грузијске (анти-руске) Лењин-Стаљинове Црвене Армије чије је политичко руководство неколико пута на московским заседањима Коминтерне у међуратном периоду издавало директиве о разбијању Србства и Србије као колатералне евро-пролетерске штете из два круцијална разлога:

- посланик Краљевине Србије је након Лењиновог особног приопћења дипломатском кору у Русији у Санк Петербургу да су бољшевици стрелјали читаву руску царску породицу истог овог Уљанова, кога је Берлин послао из Швајцарске у блиндираном возу за Русију 1917. г. да им одради посао, плуноу право у јеврејску фацу и то пред свим иностраним посланицима, и
- што су српске војне трупе, заједно са француским и британским, учествовале у грађанском рату у Русији (фронт јужно од Архангелска) на страни белогардејаца.

С тога и не зачуђују горе написани редови да су четници Драже Миха(ј)ловића једини и прави непријатељи на путу стварања Мизерне Србије и Грандиозне римокатоличке Словеније и Хрватске у рестаурисаној постратовској Кумровачкој Југославији. На овај корпус деликти документ, тј. на горе наведено писмо босанском комунистичком харамбаши Иси Јовановићу, које су поред Јосипа Броза потписали и Александар Ранковић и Сретен Жујовић, се директно надовезује и писмо, тј. депеша, коју је кумровачки машин-бравар својеручно написао и потписао 30. марта 1943. г. у виду наредбе и упутио Штабу тзв. "Босанског корпуса НОВЈ" а у коме дословце стоји латинични текст: "Svu vašu borbu upotrebite protiv četnika u centralnoj Bosni i Krajini, a odbrambenu borbu voditi protiv ustaša ako vas napadnu" (Копија Титове својеручне депеше, Архива Војно-историјског института, Београд, Штаб врховне команде, Четничка архива, К-12, 30/12).

Наравно, кумровачка историографија има и „умесне“ одговоре на овакве корпус деликтије из 1980.-тих и 1990.-тих година да се ту радило о издвојеном случају који се објашњава тренутном војно-политичком ситуацијом на западнојугословенском ратишту обзиром да су Немци организовали операције Weiss 1 и Weiss 2 (тзв. „Неретва“) против Титових црвених хајдука а дављеник се и за сламку хвата. Међутим, овде се није радило о тренутном окретању ћурка наопако услед „новонастале ситуације“ како би се спасла жива глава већ се ради о стратешкој политици и деловању на терену у току читавог WWII!!! Наиме, Немци нису организовали офанзиве Weiss 1 и Weiss 2

против партизана већ против Михаиловићевих четника како би их разбили на простору Крајине, Босне, Херцеговине и Далмације пре планираног савезничког искрцавања на источну обалу Јадрана. Склопивши директан споразум са Титом марта 1943. г. Немци су фактички послали партизана на четнике да им на Неретви одраде посао што су Титоисти и испунили уз стихове „Партизани спремите митраљезе да пуцамо на краља и Енглезе!“ Дакле, заједнички и једини непријатељи и Немцима и „Кумровчанима“ су били четници (тј. ЈВуО) Драже Михаиловића који су се у пролеће те 1943. г. спремали да сачекају и прихвате англо-америчке савезнике у Далмацији што је за Немце значило отварање другог фронта у Европи и повлачење назад у Немачку а за Титоисте крај коминтерновског сна о разбијању србског националног бића и свођења Србије на територију Смедеревског санцака као економско-финансијске колоније Словеније и Хрватске, тј. отаџбина Загорца-металца.

Владислав Б. Сотировић